

شیوه نامه نگارش دوفصلنامه فقه و پژوهش

• شرایط عمومی

- مشخصات نویسنده، شامل: نام، نام خانوادگی، پایه تحصیلی، شماره تماس و رایانامه، ذکر شود.
- حجم مقالات حداکثر ۷۰۰۰ کلمه و حداقل ۳۵۰۰ کلمه باشد.
- مقالات ارسالی باید از محتوای تحقیقی - تحلیلی، ساختار منطقی و انسجام محتوایی برخوردار بوده، مستند، مستدل و با قلمی روان و رسا نگارش شده باشد؛
- مقالات تاکنون در مجله دیگری به چاپ نرسیده باشد؛
- متن مقالات تایپ شده و در فرمت «word» به رایانامه مجله ارسال گردد؛
- مقالات در چهار چوب علوم حوزوی باشد.

• متن مقاله

- عنوان: مقاله ارسالی باید دارای عنوانی ناظر به مسأله تحقیق بوده و علمی، رسا و مختصر باشد؛
- چکیده: چکیده مقاله مشتمل بر حداکثر ۲۰۰ کلمه بوده و شامل: بیان مسأله، هدف پژوهش، روش و چگونگی پژوهش و یافته‌های مهم پژوهش باشد؛
- واژه‌گان کلیدی: مقاله باید دارای حداقل ۳ و حداکثر ۵ کلید واژه مرتبط با محتوا باشد که ایفا کننده نقش نمایه موضوعی مقاله باشد؛
- مقدمه: بیان تعریف مسأله، پیشینه پژوهش، ضرورت و اهمیت پرداختن به بحث، جنبه نوآوری، سوالات اصلی و فرعی مطرح، و مفاهیم و اصطلاحات اساسی مقاله بیان گردد؛
- بدنه اصلی:
 - بدنه مقاله شامل متن اصلی و بندهای جداگانه بوده، به گونه‌ای که هر بند حاوی یک موضوع مشخص باشد؛
 - هر دسته از موضوعات مرتبط، در ذیل یک عنوان خاص قرار گیرد؛
 - هر مطلب نقل شده باید به منبعی ارجاع داده شود؛
 - باید تمامی منابع، علاوه بر متن اصلی در فهرست منابع نیز ذکر شود؛
- نتیجه‌گیری: این قسمت باید شامل یافته‌های مقاله، به صورت گزاره‌های خبری موجز باشد که پاسخی کوتاه بر سوالات مطرح شده در مقاله نیز هست.

۵ ارجاعات:

ارجاع‌دهی باید به صورت درون متنی و به صورت زیر صورت پذیرد:

۱. ارجاع به کتاب:

۱-۱. اثر با يك مؤلف: داخل پرانتز: نام خانوادگی، تاریخ انتشار، شماره صفحه مانند (ابطحی، ۱۳۸۲، ص ۲۷).

نکته: اگر تاریخ انتشار قمری یا میلادی است، نوع تاریخ حتماً با «ق» یا «م» مشخص شود.

۲-۱. اثر با بیش از يك مؤلف: نام خانوادگی آنان به ترتیب به همراه سال انتشار و شماره صفحه مانند (سرمد، بازرگان، حجازی، ۱۳۷۹، ص ۵۰) و بیش از سه مؤلف بود: نام خانوادگی اولین مؤلف و به دنبال آن عبارت «و همکاران» یا «و دیگران» سپس سال انتشار و شماره صفحه مانند (نوریخس و دیگران، ۱۳۶۶، ص ۷۵).

۳-۱. اثر با نام سازمان‌ها و نهادها: نام سازمان به جای نام مؤلف مانند (فرهنگستان زبان و ادبیات فارسی، ۱۳۸۲، ص ۳۴).

۴-۱. دو یا چند اثر يك مؤلف: ذکر همه آثار به ترتیب تاریخ نشر مانند (والاس، ۱۹۸۰م، ص ۱۵؛ ۱۹۸۸، ص ۲۷؛ ۱۹۹۰م، ص ۵).

نکته: اگر چند اثر يك مؤلف در يك سال منتشر شده باشد آثار مختلف او با حروف الفبا از هم متمایز می‌گردند مانند (احمدی، ۱۳۶۵ الف، ص ۲۲؛ ۱۳۶۵ ب، ص ۱۶).

۲. استناد آیات و روایات:

ابتدا نام سوره و سپس شماره آیه مانند: (بقره، ۳۹). در خصوص نهج البلاغه نام کتاب و شماره خطبه یا نامه (نهج البلاغه، خطبه ۳۳) و روایات غیر نهج البلاغه، نام گردآورنده روایات، تاریخ نشر، شماره جلد و صفحه مانند (مجلسی، ۱۴۰۳، ج ۵۶، ص ۱۹۸).

۳. ارجاع به مقالات:

ابتدا نام مؤلف یا مؤلفان، سپس تاریخ انتشار، بعد عنوان مقاله، به دنبال آن نام مجله و شماره آن ذکر می‌شود آنگاه شماره صفحات آن مقاله در آن مجله با حروف مخفف صص در فارسی و PP در انگلیسی، مانند: (حداد عادل، غلامعلی (۱۳۷۵)، انسان عینی، فصلنامه حوزه و دانشگاه، ش ۹، صص ۳۵-۴۱).

۴. ارجاع به پایان‌نامه و رساله

پس از ذکر نام مؤلف یا مؤلفان و عنوان پایان‌نامه یا رساله باید ذکر شود که آن منبع پایان‌نامه کارشناسی ارشد یا رساله دکتری و به صورت چاپ نشده است، سپس نام دانشگاه به شکل زیر:

(ایزدپناه، عباس (۱۳۷۱)، مبانی معرفتی مشاء، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، چاپ نشده. دانشگاه قم.)

۵. ارجاع به فرهنگ نامه و دایره المعارف:

در ارجاع نام سرپرست و بقیه موارد مثل کتاب عمل می‌شود مانند:

(بجنوردی و همکاران (۱۳۷۷)، دائرة المعارف بزرگ اسلامی (چاپ دوم)، تهران؛ مرکز دائرة المعارف بزرگ اسلامی)

۶. نقل از منابع الکترونیکی (اینترنت)

در ارجاع به منابع الکترونیکی، تنها نام نویسنده و سال نشر ذکر می‌شود.

○ فهرست منابع:

■ ذکر منابع به ترتیب حروف الفبا و بر اساس نام صاحب اثر باشد.

■ برای هر کتاب باید شش دسته اطلاعات ثبت شود: ۱) نام خانوادگی و نام مؤلف یا مؤلفان؛ ۲) تاریخ انتشار اثر؛ ۳) عنوان اثر (به صورت پررنگ)؛ ۴) نوبت چاپ؛ ۵) نام شهر؛ ۶) نام ناشر.

■ جداسازی اطلاعات با نقطه و جداسازی اجزای مختلف هر يك با ویرگول (،)؛ مانند:

الف) در تك مؤلف: جوادی، آملی، عبدالله (۱۳۷۲). هدایت در قرآن (چاپ سوم). تهران: مرکز نشر فرهنگی رجاء.

نکته: اگر چند اثر يك مؤلف در يك سال منتشر شده باشد آثار مختلف او با حروف الفبا از هم متمایز می‌گردند. به طور مثال: جوادی آملی، عبدالله (۱۳۸۵ الف) ...

ب) در ارجاع منابع از دو مؤلف یا بیشتر به شکل زیر می‌آید:

سرمد، زهره؛ بازرگان، عباس؛ حجازی، زهره (۱۳۷۹). روش‌های تحقیق در علوم رفتاری (چاپ سوم). تهران: نشر آگاه.

ج) آثار دارای مترجم یا محقق یا مصحح به شکل زیر می‌آید:

صدرالدین شیرازی، محمد (۱۳۷۵). شواهد الربوبیه، ترجمه جواد مصلح (چاپ دوم). تهران: انتشارات سروش.

د) آثار با عنوان سازمان‌ها و نهادها:

مرکز اسناد و مدارك علمی. وزارت آموزش و پرورش (۱۳۶۲). واژه‌نامه فارسی - انگلیسی. تهران: نشر مؤلف.

ه) آثار به جای مؤلف ویراستار یا چند نفر گردآورنده یا مجموعه مقالات به شکل زیر:

شفیع‌آبادی، عبدالله (گردآورنده) (۱۳۷۴). مجموعه مقالات جنگ روانی. تهران: انتشارات سمت.